

**A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság**

Az ügy száma: 11.Kf.650.090/2020/8.
A felperes: Magyar Éremkibocsátó Kft.
(1054 Budapest, Szabadság tér 7.)
A felperes képviselője: Ügyvédi Iroda
(, eljárnak:
ügyvéd, ügyvéd
és ügyvéd)
Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Kőhalmi Attila versenytanácsstag és
dr. Kolongya Dóra kamarai jogtanácsos
A per tárgya: versenyügyben hozott közigazgatási határozat
jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezést benyújtó fél: A felperes 19. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2017. június 21. napján meghozott
12.K.34.046/2016/17. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 600 000 (Hatszázézer) forint perköltséget és az állam javára – az illetékekügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 2 500 000 (Kétmillió-ötszázézer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes érmék és érmeik csomagküldő kiskereskedelmével foglalkozó vállalkozás, az amszterdami Samlerhuset csoport tagja. Az alperes 2015. március 20-án VJ/30/2015. számon versenyfelügyeleti eljárást indított annak vizsgálatára, hogy a felperes az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából kibocsátott emlékérem (a továbbiakban: 1956-os emlékérem) 2015 februárjától alkalmazott kereskedelmi kommunikációiban megsértette-e a fogyasztókkal

szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 7. § (1) bekezdésében foglalt, valamint az Fttv. mellékletének 20. pontja szerinti tényállás megvalósításával az Fttv. 3. § (1) bekezdésében rögzített tilalmat azzal, hogy feltehetően valótlannal állította, hogy az 1956-os emlékérmét ingyenesen biztosítja minden magyarországi lakosnak és homályosan, érthetetlenül, illetve félreérthető módon közölte ezen termékek csomagolási és postázási költségei felszámításának szabályait.

- [2] A vizsgálatot az alperes több ízben kiterjesztette az alábbiak szerint: Egyrészt annak vizsgálatára, hogy az 1956-os emlékérmén kapcsán a felperes elhallgatta-e a postázási és csomagolási költségeket, megvalósítva az Fttv. 7. § (1) bekezdésében foglalt tényállást; illetve, hogy valamennyi termék vonatkozásában megvalósult-e 2015. február 23. és 2015. április 7. között az Fttv. 7. § (1) bekezdésében foglalt tényállás. Másrészt a 2015. április 7-ével kezdődő időszakra is valamennyi termék csomagolási és postaköltségének felszámításáról való tájékoztatási gyakorlatának vizsgálatára. Harmadrészt 2011. március 17. és 2015. február 22. közötti időszakra arra vonatkozóan, hogy valamennyi termék csomagolási és postaköltségének felszámítása tekintetében a felszámítási szabályok valószínűsíthető elhallgatása révén az Fttv. 7. § (1) bekezdésében foglalt tényállás megvalósult-e. Negyedrészt arra, hogy a felperes 2014. április 4-től kezdve az Fttv. 6. § (1) bekezdés *b)* és *g)* pontjaiban foglalt tényállás megvalósításával megsértette-e az Fttv. 3. § (1) bekezdésében rögzített tilalmat, amikor kereskedelmi kommunikációjában vállalkozását akként próbálta - feltehetően megtévesztő módon - beállítani, mintha az hivatalos és/vagy állami elismertséggel rendelkezne.
- [3] A VJ/30/2015. számú versenyfelügyeleti eljárást megelőzte a VJ/53/2013. számú eljárás, amelynek eredményeként az alperes a 2014. március 31. napján kelt, VJ/53-66/2013. számú határozatában (a továbbiakban: Korábbi Határozat) megállapította, hogy a felperes (akkor még Magyar Éremkibocsátó Intézet Kft. cégnévvél) 2012. november 1-jétől a fogyasztók megtévesztésére alkalmas kereskedelmi gyakorlatot tanúsított, amikor kereskedelmi kommunikációiban a „Magyar Éremkibocsátó Intézet” megnevezést alkalmazta, illetve e megnevezés alkalmazása mellett azt közölte, hogy egyes nemzeti pénzverdek hivatalos forgalmazója, ezáltal valótlannal állami elismertség, illetve állami háttér látszatát keltette a fogyasztókban a Korábbi Határozat 106-110. pontjaiban foglaltak szerint. Az alperes megtiltotta, hogy a felperes a feltárt törvénybe ütköző magatartásokat folytassa és a felperest 100.000.000,- Ft versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.
- [4] Az alperes a Korábbi Határozatban előírt kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére 2015. március 18. napján VJ/27/2015. számon utóvizsgálati eljárást indított. A 2015. december 14. napján kelt, VJ/27-49/2015. számú végzésével az eljárást megszüntette, mivel megállapította, hogy a felperes a Korábbi Határozatban foglalt előírásokat végül összességében teljesítette.
- [5] Az alperes a jelen per tárgyát képező versenyfelügyeleti eljárás eredményeként 2016. szeptember 26. napján hozott, VJ/30-111/2015. számú nem betekinhető és VJ/30-112/2015. számú betekinhető változatú határozatában (a továbbiakban: alperesi határozat) megállapította, hogy a felperes a fogyasztókat megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot tanúsított azzal, hogy 2015. február 23-tól 2015. április 7-ig valótlannal állította, hogy ingyenesen biztosítja az 1956-os emlékérmét minden magyarországi lakosnak, és homályosan, érthetetlenül, illetve félreérthető módon közölte a termékei csomagolási és postaköltsége felszámításának szabályait; 2011. március 17-től 2016. július 21-ig a fogyasztói döntés meghozatalát megelőzően elhallgatta azt, hogy több termék egyszerre történő rendelése esetén minden egyes termék után külön-külön felszámításra kerül a termék

kereskedelmi kommunikációjában megjelölt összegű csomagolási és postaköltség; valamint 2014. április 4-től a fogyasztók számára azt a képet sugallta, hogy vállalkozása hivatalos és/vagy állami elismertséggel rendelkezik. Ez utóbbi törvénysértés az alperesi határozat 444-482. pontjaiban felsorolt körülményekre tekintettel került megállapításra. A feltárt jogsértések miatt az alperes a felperest 140.000.000,- Ft versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte és megtiltotta, hogy kereskedelmi gyakorlata során a fogyasztók számára azt a képet sugallja, hogy vállalkozása hivatalos és/vagy állami elismertséggel rendelkezik.

- [6] Az alperes a felperessel szemben kiszabott bírság összegét a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78. § (3) bekezdésének, valamint a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének 2/2015. számú, fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló, a versenytanácsi gyakorlatot rögzítő közleményében (a továbbiakban: Bírságközlemény) foglaltak alapulvételeivel határozta meg az alperesi határozat 491-502. pontjaiban foglaltak szerint, részletesen elemezve a bírság kiinduló összegét, a súlyosító és enyhítő körülményeket, a korrekciós tényezőt, valamint figyelembe véve a bírságmaximumot is.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes a keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását, a jogsértés hiányának megállapításával az eljárás megszüntetését, valamint az alperesnek a bírság visszafizetésére és a visszafizetésig járó késedelmi kamat megfizetésére kötelezését kérte. Másodlagosan a határozat megváltoztatásával a bírság összegének mérséklését, a szankciók különbözetének és a különbözet utáni késedelmi kamat megtéríttetését; harmadlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [8] Keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésekre hivatkozott. Kifejtette, hogy az alperes által megjelölt jogsértések a terhére nem voltak megállapíthatók. Álláspontja szerint az alperesi határozat bírság kiszabására vonatkozó része a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004 évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés *ec*) pontja és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-a alapján jogszerűtlen és megalapozatlan, mivel a bírság alapja indokolatlanul került meghatározásra, az alperesi határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelése, továbbá a súlyosító és enyhítő körülmények okszerűsége nem tűnik ki, a bírság összege aránytalan és eltúlzott. Véleménye szerint az alperes a bírság kiszabása során lényeges körülmények értékelését mulasztotta el, míg más körülményeket indokolatlanul súlyosan mérlegelt, így az alperesi határozat e körben kirívóan okszerűtlen mérlegelésen alapul, ami a Tpv. 78. § (3) bekezdésének sérelmét veti fel.
- [9] Az alperes az ellenkérelmében a határozatában foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság a 2017. június 21. napján kelt, 12.K.34.046/2016/17. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, mivel az alperesi határozatot valamennyi jogsértés tekintetében

jogszerűnek találta, azokkal anyagi jogi szempontból egyetértett és eljárási jogszabálysértést sem tárt fel. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a bírság alkalmazása, kiszabása, összegének meghatározása megfelelt a Tpvt. 78. § (3) bekezdésének és a Pp. 339/B. §-ának is, nem volt aránytalan, sem eltúlzott; a felperes nem bizonyította az okszerűtlen mérlegelést, illetve, hogy ne lett volna felróható a magatartása.

A másodfokú bíróság megelőző eljárásban hozott döntése

- [11] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a 2018. március 28. napján kelt, 2.Kf.650.066/2017/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben, illetve az alperes határozatát akként változtatta meg, hogy a felperest terhelő bírságot 100.000.000,- Ft-ra mérsékelte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [12] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú ítéletben foglaltakkal a tekintetben, hogy a felperes által elkövetett jogsértések megállapítására jogszerűen került sor. Egyetértett azzal is, hogy a bírság kiszabására megalapozottan került sor, ugyanakkor a bírság mértéke tekintetében az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetésre jutott, és az alperes közrehatására figyelemmel a bírság mértékének csökkentését tartotta indokoltnak. Ennek okaként két körülményt rögzített, egyrészt azt, hogy a hivatalosság látszatával összefüggésben feltárt jogsértés késői észlelésében és ezáltal annak ismételt vizsgálatában a korábbi nem precíz eljárásával az alperes maga is közrehatott. Másrészt, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni azon körülményt, mely szerint a hivatalosság látszata kapcsán az alperes annak kétszeri elbírálásában maga is közrehatott, figyelemmel arra, hogy a megelőző eljárásokban azt kellő alapossággal nem vizsgálta, az eltiltás körében nem kellően fogalmazott, ami miatt az „érem kibocsátó” elnevezés a Kft. toldattal fennmaradhatott.

A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott döntése

- [13] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte. A Kúria a 2019. november 27. napján hozott, Kfv.VI.37.785/2018/9. számú végzésével a jogerős másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította tekintettel arra, hogy a másodfokú ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben érdemi felülvizsgálatra alkalmatlannak találta. Rögzítette, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme kizárólag a bírság összegét mérséklő jogerős ítéleti rendelkezésre vonatkozott, így a Kúriának a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel kizárólag ebben a körben kellett döntenie, erre irányuló felülvizsgálati kérelem hiányában nem vizsgálhatta, hogy a jogsértések megállapítására, illetve ahhoz kapcsolódóan a bírság kiszabására jogszerűen került-e sor.
- [14] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság a bírság mértéke tekintetében az elsőfokú bírósághoz képest eltérő jogi következtetésre jutott, de nem tett megállapítást az alperesi határozat 491-502. pontjaiban írtakra és a bírság összezszerűsége vonatkozásában az elsőfokú ítéletben kifejtettekre. A másodfokú ítélet nem tartalmazza azokat a körülményeket, következtetéseket, illetve a bírósági mérlegelés indokait, amelyek magyarázatot adnak a bírság csökkentésére, a felülmérlegelés számszerűségére. A fentiekkel a másodfokú bíróság

megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségét, ami olyan lényeges eljárási jogszabálysértés, amely miatt a másodfokú ítélet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében érdemi elbírálásra alkalmatlan. A Kúria ezért a Pp. 275. § (4) bekezdését alkalmazva a másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

- [15] Az új eljárás során a felperes által elkövetett jogsértések, a bíróság alkalmazásának indokoltsága, vagyis annak jogalapja vonatkozásában a törvényszék – az ebben a körben előterjesztett felülvizsgálati kérelem hiányára tekintettel – köteles a hatályon kívül helyezett ítéletnek megfelelő jogi álláspontot elfoglalni. A bíróság összecszerúsége vonatkozásában a másodfokú bíróság köteles a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt indokolási kötelezettségének eleget tenni oly módon, hogy egyfelől az alperesi határozat 491-502. pontjaiban írtakat értékelnie szükséges. Amennyiben a fenti pontokban foglaltakat a másodfokú bíróság elfogadja, akkor ezt rögzítenie kell az ítéletében, ellenkező esetben az eltérést szükséges megjelölnie és azt indokolnia.
- [16] A bíróság csökkentésére alapot adó körülmények vonatkozásában – ha az abban írtakat a törvényszék továbbra is fenntartja – a másodfokú bíróságnak figyelemmel kell lennie a Korábbi Határozat és az alperesi határozat által érintett időintervallumokra, a hatóság által megjelölt jogsértésekre, a vizsgált kereskedelmi gyakorlat eltérésére vagy azonosságára.

A másodfokú bíróság új eljárásban hozott döntése és annak jogi indokai

- [17] A felperes fellebbezése – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [18] A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a felperesi fellebbezés és az alperesi ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül.
- [19] A Pp. 275. § (5) bekezdése alapján a törvényszéknek a Kúria új eljárásra utasító végzésében foglalt kötelező utasításoknak megfelelően kellett eljárnia.
- [20] A törvényszéknek a fentiek alapján az elsőfokú ítéletet a kiszabott versenyfelügyeleti bíróság összecszerúsége vonatkozásában, a fellebbezés és az alperesi ellenkérelem korlátai között, a Kúria utasításai szerint kellett vizsgálnia.
- [21] Tekintettel arra, hogy a bíróság összegének meghatározása mérlegelési jogkörben hozott döntés, a törvényszéknek figyelemmel kellett lennie a Pp. 339/B. §-ában foglaltakra, mely szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.
- [22] Az alperesi határozat 491. pontja a bíróság kiszabásának jogalapjául a Tpv. 78. § (1) bekezdés a) pontját jelölte meg. A bíróság jogalapja vonatkozásában - a Kúria utasítása alapján - a törvényszék a hatályon kívül helyezett másodfokú ítéletben foglalt jogi álláspontot volt köteles elfoglalni, ennek megfelelően a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a bíróság jogalapját vitató részében helytállóan utasította el.
- [23] Az alperesi határozat 492. pontja rögzítette, hogy a bíróság összegét a Tpv. 78. § (3) bekezdése, valamint a Bíróságközlemény alapján határozta meg. A Tpv. 78. § (3) bekezdése értelmében a bíróság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felrőhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

- [24] Az alperesi határozat 493. pontja szerint az alperes a bíróság összegének meghatározása során a jogsértő kereskedelmi kommunikáció költségéből indult ki, tekintettel arra, hogy a jogsértést elkövető vállalkozás a jogsértő kommunikációval legalább az annak költségeit elérő bevételt kíván elérni. A 494. - 495. pontokban az alperes rögzítette, hogy a felperes javára értékelte, hogy a jogsértőnek talált csomagolási és postaköltségeket a fogyasztóknak visszatérítette, ezért a duplikáció elkerülése érdekében - mivel a jogsértések a teljes időszak jelentős részében egymással párhuzamosan fennálltak -, a bíróság kiinduló összegének meghatározása során nem a teljes időszak összes kommunikációs költségét, hanem az egyes részidőszakra egy-egy jogsértés kommunikációs költségét vette figyelembe. Az alperesi határozat részletesen ismerteti, hogy melyik időszakra melyik jogsértés kommunikációs költségét vette számításba.
- [25] A törvényszék a fentiek alapján megállapította, hogy az alperesi határozatban a bíróság kiinduló összege (alapja) a felperes fellebbezésében foglaltakkal szemben jogszabályi hivatkozással és részletes indokolással alátámasztva került meghatározásra. A felperes a keresetében, majd az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében is alaptalanul állította, hogy a bíróság alapjaként meghatározott összeg ellenőrizhetetlen, mivel nincs birtokában azoknak az információknak, melyek alapján annak összegét vitatni tudná, és rá tudna mutatni, hogy annak egyes elemei miért indokolatlanok. A törvényszék hangsúlyozza, hogy az alperesi határozat 494. – 495. pontjaiban foglaltak alapján a felperes számszakilag is tudja ellenőrizni, hogy a bíróság alapja helyes összegben került-e megállapításra, hiszen az egyes feltárt jogsértések kapcsán felmerült kommunikációs költségeket ő szükségképpen ismeri, azoknak a könyveiben szerepelnie kell, maga az alperes is ezen adatok alapján végezte a számítást. Tekintettel arra, hogy a felperes nem a bíróság alap számításának módját, vagy annak számszaki helyességét vitatta, hanem pusztán azt állította, hogy annak összecszerúsége ellenőrizhetetlen, a törvényszék a fentiekben kifejtettek alapján a keresetet e tekintetben alaptalannak találta, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a bíróság kiinduló alapjának összegét vitató részében is helytállóan utasította el.
- [26] Az alperesi határozat 496. pontja a Bíróságközlemény 38., 39. és 40. pontjára hivatkozással részletesen ismerteti a kiemelt, illetve közepes mértékű súlyosító körülményeket, a jogsértő kampányok intenzitását, huzamos időtartamát, a fogyasztók érdekeinek kiterjedt sérelmét, a jogsértő magatartással elért fogyasztók jelentős számát, a jogsértő kereskedelmi gyakorlat erőteljességét, a jogsértésekkel elért jelentős gazdasági előnyt, bevételnövekedést, illetve a felperesi magatartás felróhatóságát. A törvényszék álláspontja szerint mindezekkel szemben nem foghattak helyt azok a felperesi állítások, melyek szerint az általa folytatott kampány nem volt intenzív, nem ért el jelentős számú fogyasztót, kereskedelmi üzenete egyértelmű volt, illetve a jogsértésekkel nem ért el gazdasági előnyt. A törvényszék hangsúlyozza, hogy a jogsértések ténye, azok elkövetésének időtartama, intenzitása a korábbi másodfokú bírósági eljárásban már jogerősen megállapításra kerültek, és e körben a másodfokú bíróság ítéletét – felülvizsgálati kérelem hiányában – a Kúria sem bírálta felül. Ennek következtében a jelen megismételt eljárásban e körülmények már nem vitathatók. Az pedig, hogy a felperesi társaság 2015. üzleti évének mérleg szerinti eredménye negatív volt, nem mond semmit arról, hogy a jogsértő kampányokkal a felperes milyen bevételre, illetve egyéb gazdasági előnyökre tett szert. Az üzleti év eredményét ugyanis számos egyéb tényező is befolyásolja, amely a jogsértéssel elért bevételektől függetlenül veszteséges működéshez vezethet.
- [27] A felperes a fellebbezésében azt is vitatta, hogy magatartása felróható volt. Ennek kapcsán a Korábbi Határozatot követő utóvizsgálati eljárásra, illetve az azt megszüntető, VJ/27-49/2015. számú végzésre hivatkozott, amelynek alapján álláspontja szerint az alperes jelen eljárásban olyan magatartások jogsértő jellegét állapította meg, amelyeket korábban a megszüntető végzésben jogszerűnek minősített. E felperesi állítással szemben a törvényszék kiemeli, hogy a Korábbi Határozatban az alperes a 2012. november 1-jétől 2013. március 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan állapította meg, hogy a felperes a kereskedelmi kampányaiban a

hivatalosság látszatát keltette. Az ott feltárt egyes jogsértő magatartások is részben eltérőek voltak a jelen vizsgálat során megállapított jogsértő magatartásoktól. A két vizsgálat tehát eltérő időszakra, és az időközben részben megváltozott felperesi kereskedelmi gyakorlatra vonatkozott. Mindezek alapján a törvényszék álláspontja szerint a felperes a VJ/27-49/2015. számú megszüntető végzés alapján nem bízhatott alappal abban, hogy a későbbi időszaki, újabb reklámelemek tartalmazó kereskedelmi gyakorlata jogszerű. A felperesi magatartás felróhatósága ezért erre hivatkozással nem volt kétségbe vonható.

- [28] Az alperesi határozat 497. pontja a Bírágközlemény 47. és 48. pontjaira utalással a kiemelt és a közepes mértékű enyhítő körülményeket sorolja fel. Az alperes e körben figyelembe vette, hogy a felperes két jogsértő magatartás vonatkozásában visszafizette a fogyasztóknak az okozott kárt, hogy az eljárás hatálya alatt a csomagolási és postaköltség vonatkozásában változtatott a kereskedelmi gyakorlatán, illetve, hogy a reklámkampánnyal összefüggésben lépéseket tett a jogszabályoknak megfelelő reklámozás érdekében. A felperes szerint az alperes nem kellő súllyal vette figyelembe a felperesi magatartás korrekcióit, a megállapított bírság összege ugyanis a bírság maximumhoz képest csak annyival volt kevesebb, amennyit a felperes a korrekcióra fordított. Ezért a felperes anyagi terhei ugyanígy alakultak volna, ha nem tanúsított volna önként korrekciós magatartást, és az alperes a maximális bírságösszeget szabta volna ki. Ezért a kiszabott bírság nem ösztönöz az együttműködő magatartásra.
- [29] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes nem követett el jogszabálysértést azzal, hogy a bírság maximális értékéhez képest csak a felperes által korrekcióra fordított összeget vonta le, és a felperes által hivatkozott további csökkentésre nem látott alapot. Az, hogy a felperes szerint a bírság összege nem ösztönöz az együttműködésre, nem alkalmas a mérlegeléssel megállapított bírságösszeg jogszerűtlenségének alátámasztására.
- [30] Az alperesi határozat 498. pontja kitért arra, hogy a kifogásolhatatlan és pontos adatszolgáltatás nem tekinthető a bírság csökkentését maga után vonó enyhítő körülménynek. A 499. pont rögzítette, hogy a felperes felróható magatartása közepes mértékű súlyosító körülmény. Az 500. pont szerint korrekciós tényezőként került figyelembevételre, hogy a felperes jogsértése tartalmát tekintve ismétlődő jogsértés. Az 501. – 502. pontok szerint a kiszabott bírság kellő elrettentő erőt képvisel, és nem haladja meg a törvényi maximumot, továbbá alkalmas a további jogsértések megakadályozására. Ezzel szemben a felperes arra hivatkozott, hogy számára pusztán az eljárás megindítása kellő elrettentő erőt képvisel, továbbá a jogsértés ismételt elkövetése kizárt. Így nincs jogalapja, sem józan ész szerinti oka az elrettentésnek. A törvényszék e vonatkozásban kiemeli, hogy az eljárás megindítása önmagában nem képez kellő elrettentő erőt, és nem tart vissza a további jogsértésektől, amit az is alátámaszt, hogy a felperessel szemben korábban, hasonló jogsértések miatt már eljárás volt folyamatban, és az ott feltárt jogsértések miatt alkalmazott szankciók sem képeztek a felperes számára kellő visszatartó erőt.
- [31] Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy az alperes a bírság összegének meghatározása kapcsán a tényállást teljes körűen feltárta, a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében és a Bírágközleményben foglalt mérlegelési szempontok megállapíthatók és az alperesi határozat indokolásából a mérlegelés okszerűsége kitűnik. Ebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a bírság összegének felülmérlegelésére irányuló felperesi keresetet.
- [32] A fentiek alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, figyelemmel a Kúria új eljárásra utasító végzésében foglaltakra is, melyek alapján a felperes által elkövetett jogsértések, illetve a bírság alkalmazásának indokoltsága vonatkozásában a hatályon kívül helyezett ítéletnek megfelelő jogi álláspontot fogadta el.

Záró rész

- [33] A másodfokú eljárásban a felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a pernyertes alperesnek a perrel felmerült másodfokú és felülvizsgálati perköltségét. A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria az új eljárásra utasító végzésében 400.000,- Ft-ban állapította meg. A másodfokú perköltség összegét a törvényszék a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1)-(2) bekezdései alapján 200.000,- Ft-ban állapította meg, figyelembe véve a tárgyalások, illetve az alperesi képviselők által készített beadványok számát.
- [34] A törvényszék az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés *b*) pontja és a 43. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.
- [35] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. június 18.

dr. Serestyén Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Sík Magdolna s.k.
előadó bíró

dr. Surányi Katalin s.k.
bíró